

Γ ρ α φ ε ί α : Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Εὐχαρίστως ἀναγγέλομεν
ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ μας
κ. Ἄννα Ἑμμ. Στάθη ἔτε-
κεν αἰσίως ἄρρεν.

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Η "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΣΜΟ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἤθλησε ἐπὶ τοῖς αὖς καὶ λάβει μίαν ἐξήταση τῶν πολλῶν ἐγκληματικῶν, τοιάς καὶ εἶπω, πράξεων ὀργάνων Κρατικῶν, καὶ πάντοτε εἰς βάρος πτωχῶν ἀγροτῶν καὶ γενικῶς ἀδυνάτων καὶ στασιάζοντων πολιτικῶν μέσων. Καὶ ὁ λαὸς εὐχόμενοι γι' αὐτό. Καὶ ἡ φίλη «Κυθημερινή» ἀντὶ ταῦ ἐπαινεῖ τὸ μέτρον εἰς τὰ «Κυθημερινά» τῆς 20-2-1960, ὁποῦ κυνέει «Εὐρωπαϊκὸς κ.λ.π. καὶ τε-

[illegible]

TO ΩΡΑΙΟΝ ΕΘ

Γράφουμε ως τὰς εἰδήσεις μας
 ὅτι κληρονομήσαντες καὶ χοροὶ
 προσέειπον συγκαταταίς τοι
 πάσι. Ἐὰς σὸν σημεῖον αὐτὸ
 ὅς σ' ἀκολούθωμεν τὸ ζήτημα τοῦ
 χοροῦ. Τὰ παλαιὰ ἔθνη οἱ χοροὶ
 (οὐλοῖσιν γιὰ τὸ καρναβάλι)
 γινώσκουσιν στὰ χωρία εἰς ἰσοκρί-
 σις σπῆτις. Τὸ κάθε σπῆτι πρὸς
 ἑκατόμβητο μὲν γινῇ ὁ χορὸς βῆ-
 θιεθεὶ τὸ φωτισμὸν καὶ λίγους
 μέρες καὶ κρασί. Καὶ ὁ κόσμος
 χορὸς ἔσθαι (μόνον ὅποιος ἔχει
 ἑνὲς ἑβδομὰς τὸν πρὸ βιολιῆν), δι-
 σκεῖσθαι, γίνεσθαι καὶ καλὴν τέρψιν
 ὅς τὴν γινώσκουσιν. Ἦσιν κα-
 θιερώθησαν οἱ χοροὶ μὲν γινώσκουσιν
 στὰ καφεῖνα. Ἄλλα τὰ καφεῖνα
 ἀσκόουν ἐπιτηδεύουσιν καὶ ἐπιτηδεύ-
 οντες δὲ πῆθι δὲ πρὸς πρὸς ἐπο-
 κομίζονται κέρδη. Ἀποτὸν καλῶν
 τῶν καὶ ἔκτασθαι μετ' ἡμε-
 ρικῶν μὲν πηγαίνουσιν μόνον δὲ
 ἑνὸς παχὲς ποταφωρὸς διότι
 θέλουν γιὰ κείνους τὸ βράδι μὲν
 ἔσθαι μὲν πίνουσιν μῆτρα, τὸ θεω-
 ροῦν ἀριστοκρατικὸν καὶ περὶ πο-
 τοῦ τοῦ τοπικῶν πρὸν τὸ κρα-
 σὶ τοῦ καὶ πολλὴ θοῆντορ εἶνε
 καὶ τὸ πῆθι καὶ σὸν σπῆτι τοῦ
 κάθε ἡμέρας. Ἄλλα προκαλεῖται
 καὶ ἀνταγωνισμὸν καὶ πρὸς
 ἀντικείμενα καὶ μαζεύουσιν τὸν κό-
 σμον καὶ δημιουργοῦνται ἐρίδες

(Ἐκλογικῶς)

ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Σεβάσιμος, πατήγγορος,
κάθε πτωχού προστάτης,
άπεσταλμένος του Χριστού
άγιος παραστάτης.

Παρηγοριὰ τῶν ἀσθενῶν
τῶν ὀρφανῶν πατέρας,
ἄπειρα ἔργα εἰρηνικὰ
φέρει Αὐτὸς εἰς πέρας.

Ὁ εὐεργέτης τοῦ πτωχοῦ
καὶ πονεμένου ἀνθρώπου,
ὁ νικητὴς κάθε κακοῦ
καὶ ὁ σωτὴρ τοῦ τόπου.

Ὁ Ἅγιος Μελέτιος
ὁ ἄξιος Δεσπότης
ἀγάπησε τὰ Κύθηρα
πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Κυθηρίων μιὰ εὐχή
ἀναφωνοῦν τὰ νείλην :

χρόνοι του Δεσπότη μ

Ἡ συνάφεις διὰ τοὺς ἀγρότους
δὲν δα ὠφέλησι μόνον τὸν ἀγρό-
την ἀλλὰ δα ὠφέλησι γενικῶς
τὴν Ἑλλάδα διότι κληρονομία ἐπαγγελ-
ματίας κλπ. καὶ δὲν παρουσταί-
νεται δυσχερεῖα ἐν τῇ ἐξέδρῃ-
σιν τὸν πόρον μπορεῖ νὰ ἐπι-
βληθῇ ἡ μικρὰ φορολογία ἐλ-
πρατομένη δι' ἀγροστολίας ἐλ-
πιδὰ τὰ ἐλπιζομένη πάσης φύσεως,
ἐπλησθὶ ἀροτρίωνων θεσφρων,
ἀτρίτολων, σισφροδρῶνων, ἱπ-
ποδρῶνων, Ἀθλητικῶν γηπεδῶν,
λεσφρῶνων κλπ. ποσοστὸν γύρω
5-10 τοις κτλ.

Τοιούτων τι είχε γίνει κατά την διχοτόμηση του χαρτονομίσματος, το 1922 και επεξεργάστηκε αναγκαστική φορολογία ειςβίβη κατά την εξυπηρέτησιν της τοκοχρεωτικῆς ἀποσβεσεως του Δανείου πράγμα που έπետερε κατά ἀποτελέσματα, και που και τώρα δύναται νά εφαρμοσθῇ διότι δύναμεθα νά εἰπωμεν οτι και της συντισθεοδότησεως του άγρότου ζητημας έχει σημερον διακυβεῖται και την ευημεριαν της άγροτικης και του συνολου γενικως. Διότι θύ βδωσ ζωῶν και θά ελπίσωμεθα να σημερινα εὑρεθῇ μαρμαρῶς και τέλει ἀπονοστήσεαι.

Φυσικά η Άστική τάξις θα διαλογισθεί και θα εΐπη: Τί υποκρίνω-
σαι εχέαι να επιβραβυθῇ το κόστος
τῆς ζωῆς τῆς, μόνου καὶ μόνου,
διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὁ ἀγρότης;
ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει
τὴν πραγματικότητά οὗτο ὅτι ὅλο
σχεδὸν τὸ πολυπλοκὸν γενικὸν
διαπλοκὸν τοῦ λαοῦ διὰ προ-
σβαίρουσι τὰ ἀγροτικά χέρια, ὅλα
τὰ πλεονίσματα γέμματα τὰ
στολίχων τὰ ψητὰ, τὰ λαχανικά,
τὰ φρούτα, τὰ κρασιά κλπ. ποὺ
εἶναι ζωμιεμένα μετ' ὅν ἰδρώτα τοῦ
ἀγρότου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

(29v)

Ἡ ἀπόστασις ἐφαίνετο μικρὴ, ἦτο δ' ὁμοῦ δ' ὁρῶντες πολλὰ ἀνωφύερα στερεὰ καὶ λιθόστρωτος. Ἐπείτοι ἐν εὐρωμένῳ ἕνα ἡμίονο, τὰ μόνον συγκατανοήσαντά μ' ἔπεισε ἐλθεῖν διὰ τὴν καβαλίστην δ' ο. Βενέτης δ' ὅπουτος δὲν μποροῦσε περὶ, νὰ προχωρήσῃ. Παρουσιάσθη ἄλλος ἀγωγιάτης μὲ μεταιμένην ἀδωστὴν καὶ παραδράμει τα μικρὰ ἀποσκευὰς μας, ἐκείθι δὲ ο. Βενέτης καὶ ἐξυμνήσαμεν πρὸς τὸν Μοναστήρι. Ἐγὼ καὶ δ' ο. Κοκκινῶς ἐπείσαμεν περὶ.

[illegible]

“Αμα μπηγάμε εἰς τὸν περίβολον τοῦ
Μοναστηριοῦ μᾶς ὑπεδέχθη ἑνὺς κληρι-
κὸς τὸν ὁποῖον ὀνομάζουν α' Ἀρχοντάρη»

Εξήγησamen να αναίξουν την Έκ-
κλησίαν να προσκυνήσωμεν, αλλά ό Άρ-
χιεπίσκοπος αυτός μάς είπε ότι ή Έκκλη-
σιαστής, αγάπη, φιλαδελφία, φιλοστοι-

...ία, υπακοή πρὸς τὸν Θεόν, τοῦ Νόμου
...κλήρωσιν, δικαιοσύνη, συντηρή-
...δια-
...λόα λοιπὸν θὲν ὑποκρίνεται εἰς τὴν φύ-
...ν. ἀλλὰ εἰς τὴν προφάνειαν. Καὶ οὕτως
...τὰ καὶ ἐκεῖ μορεῖται νὰ τὰ λάβῃ. Καὶ
...πὺς τὰ ἐχρ καὶ παρῳήσι τὰ ἐχάσει.
...Ἔπειτα δὲ καὶ μῆθρ, τὴν τίμπατα τὸ
...ισθητὸν δὲν ἐννοεῖ ἐταν ἀκούσῃ κάλλος
...υχρ, μὴ νομίσησι δτι προκρίεται δια-
...ατα κλπ. ἀλλὰ δι' ἐλλείψεως, διὰ τί-
...την δὲ ἀγάπην, διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ψυχῆς
...κυρῳμένην. Ὡςτις ἐκεῖ ὁ δόξ καὶ οὐ
...αυτῶν εἶναι δεικνύμεν.

[illegible]

(Ἐξαλογική)

τὰς τριῆρεις τῶν Ἀθηναίων
καὶ τὰ χελάνδια τῶν Βυ-
ζαντινῶν, τὰ βουνὰ ὅπου
ἀνεπαύθησαν θεότητες, καὶ
οἱ δρόμοι ἀπὸ τῶν ὁποίων
ἐπέρασαν αἱ πάμφωτοι λι-
τανεαί, ὁλόκληρος ἡ Ἐλ-
ληνικὴ γῆ, μὲ τὰς παραδο-
σεις τῆς καὶ τὰς ἀναμνή-
σεις τῆς καὶ τὰ μῦθα τῆς
καὶ τοὺς νεκροὺς τῆς ἐστέ-
ναζε κάτω ἀπὸ τὴν ὀπλήν
τοῦ Ὁθωμανικοῦ κέλους.
Ἀλλὰ ὁ στεναγμὸς οὗτος
δὲν ἦτο στεναγμὸς ἀποθνή-
σκοντος. Ἦτο βοή ἡφαι-
στοῦ ἐτοιμάζοντος τὴν
μεγάλην τὴν ἐκρήνιν. Καί
ἐνα πρωί, γεμάτο, ἔαρ, τὸ
σημαίνον τῆς Ἁγίας Λαύ-
ρας ἐσήμανε τὸ ἐωθινὸν καὶ
ἀπὸ τὴν νύκτα τοῦ μαρτυ-
ρίου καὶ τῆς ταπεινώσεως
ἀνέσπρηθ ὁ ἱερὸ λάβαρο,
ποῦ τὸ ἐρρίπισαν καὶ τὸ ἀ-
δίκλωσαν οἱ Ζέφυροι τῆς
Ἐλευθερίας. Ἐπὶ ἐπὶ τὸ
λόκληρον χρόνιον εἰς τὴν Ἐλ-
ληνικὴν γῆν ὕφοντο αἱ
φλόγες καὶ οἱ καπνοὶ τῆς
θυσιάς καὶ κατάπληκτος ἔ-
μενε ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ
τοῦς ἡρώσιμους καὶ τὰ με-
γαλουργήματα τῶν προγῶ-
νων μας, παρόμοια τῶν ὁ-
ποίων μάταια θ' ἀνεζητεῖ
κανεὶς ἐξ τῆς ἱστορίας τῶν
ἀνθρώπων πρᾶξεων.

Ἡ 25ῃ Μαρτίου, πού λαμβάνει σὺν ἡλίῳ ἀβασίλειος, ὑπαγορεύει τὸ ἐπιτακτικὸ καὶ ἡθικόν, ὡς φωνὴ μὲν ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν μας συμφερόντων, ἀνὰ πραγματοποίησόν μας μέσας εἰς τὸ πλᾶσιον τὸ δικό μας καὶ μὴ ἐξ αἵματος πού κατέχουμε τὴν ὡριμένη καὶ ὑψηλὴ ἐκείνη μορφή τοῦ ἀνθρωπίνου ἰδανικοῦ, πού καθορίζεται ἀπὸ τὴ ζωηρὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μας, ἀπὸ τὴν ἰδιοφυΐαν τῆς φυλῆς μας καὶ ὑπὸ τὸν ἰβανικὸν ρόλο πού ἡ Ἑλληνικὴ Πατριὰ καλεῖται νὰ παίξῃ μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τὸ πᾶν τοῦ Σώματος εἶναι φρυσι-
κὲν τῆς δὲ ψυχῆς ἐκ τῆς ἀρετῆς
παράγεται. (ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ)

«Πρέπει λοιπόν: ὡς μάθουμεν τί εἶναι σωματικὸν καὶ τί εἶναι νοητὸν. Ὅτι τὰ ἐκ τῆς φύξης, ὑπάρχει σώμα δύο σπουδαίαι οὐσίαι. Τὴν εἰς τὸ καλλὸς τοῦ σώματος· Φρούτα μακρὰ, ὀφθαλμοὺς λαοδ., μάγουλα κόκκινα, γέλη κατακόκκινα, λαμὲς λευκοί, καλλιὰ κομπούχοντα, δακτύλου μεγάλου, ἀνάστημα εὐθύτου, λευκότητος ἐπαυλούσα.

Τὸ καλλὸς αὐτὸ πῶθεν προέρχεται; Ἐκ φύσεως ἢ ἐκ προαιρέσεως; Ἀναγερτήρως ὅτι ἐκ φύσεως προέρχεται. Ἡ ἀσχημὴ δὲ θήκεται μέθοδῳ καὶ ἐν ἐπιχειρήσει δὲ δύναται καὶ γινῆ εὐσηρῶς κατὰ τὸ σῶμα διότι τὰ φυσικὰ πράγματα εἶναι σταθερὰ καὶ ἀμεταβλητά. Συνεπὸς ἡ ὥρατις εἶναι πάντα ὥρατις, καὶ ἡ ἀσχημὴ εἶναι πάντα ἀσχημὴ.

Ἀς ἔλθομεν ὥρατις εἰς τὸ εἰσαγεῖν εἰς τὴν ψυχὴν. Βλέπει τὸ καλλὸς αὐτῆς: τὸ καλὸν αὐκίτου, διότι δὲν ἔμπορὴ νῆ ἐκ τοῦ καλοῦ, καθ' ὅσον ἀπορτὸν εἶναι: Τί εἶναι καλλὸς φύσεως; Συμπεσὼνς ἀπειρία, ἐ-

Εἰς στιγμήν πού δόει αἱ
ἰσχυροὶ τῆς γῆ', ἐνωμένοι
γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Συμ-
μαχίαν, ἦσαν ἀνέθετοι σ'
κάθε λαϊκῇ ἐξέγερσι
εἰδικότερα εἰς τὴν Ἑλλη-
νική, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
ξεσηκώθηκε διὰ τὴν ἀνε-
ξαρτήσι καὶλευθερίαν τοῦ
Καὶ τῇ ἀνερπύσει τὴν ὁλοκλή-
ρην ἑαυτοῦ τὸ βέλεγμα τῆς
μὲν θαυμασμὸ καὶ συμπά-
θειαν πρὸς τὴ μικρὰ αὐτὴ
γενναίαν τῆς γῆς, διότι ἐγνώ-
ριζε ἐν τῇ ἑλῃ, οἱ πολιτι-
σμοί, αἱ πρὸδοι καὶ αἱ ὀπι-
σθοχωρήσεις τοῦ καθολικοῦ
πνεύματος, αἱ παλλορροίαι
καὶ αἱ ἀμυγνίδες τῆς ἀπε-
ρριάνου αὐτῆς θαλάσσης
πρὸς τὸν ὀνομαζέται ἀνθρώπινον
ἐνδιαιφερόν, τὰ ὀνομαζόμε-
νὰ δόξαν ἢ παρακμὴν τῆς οἰ-
κουμένης Ἱστορίας, ἐξη-
γῶν, ἵδμεν πάντες ἀπὸ τὸν
βαθμὸν ἀκτινοβολίας, εἰς
τὸν ὁποῖον ἡδυνήθη πρὸς
φθόσῃ ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος
Ἀπὸ περὶ τῆς τοῦ Ἑλ-
λινικοῦ φωτός, ἀπὸ τῆς ἡμέ-
ρας πρὸς ἡγνιστοβόλῃς, δι-
πρωπύτην ὡρᾶν εἰς τὴν πε-
ρὶ τὸν Πρωμῆεως, ἀρπυγ-
γὴν ἀπὸ τῶν ἐστῶτα τῶν
ἡμερῶν τῶν θῶν διὰ τὴν
χρησιμοῦσιν ὡς πνευματι-
κὸς ἥλιος τῶν ἀνθρώπων,
ὁποῦν ἔχρησαν πάντοτε περιπέ-
τειαν ὁλοκληρῶς τῆς Ἀν-
θρωπότητος. Εἶναι προφα-
νὴς, λοιπὸν, ἡ ἀπερίγραπ-
τος σημασία τῶν ὁποιᾶν
εἶχεν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ρυθ-
μοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ
συμπυκνῆσι τῆς Ἑλληνικῆς
Ἀποκαταστάσεως, μετὰ τὴν
ἐκάλωσιν τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως, χρονολογίας ἰσο-
δυναμικοῦ πρὸς τὸν βιβλικόν
κατακλισμὸν, ἀφοῦ δ' αὖ-
τις ἐξεβιάζετο διὰ δύσιν,
ἐκείνη τὰ σκοτεινότερα
πύσυννεφα τῆς δουλείας, τὸ
ααμπρότερον ἄστρον
πρὸς ἐφώτισιν μέχρι τῆς ἡ-
μέρας ἐξέρχεται εἰς τὸ ἀνθρώ-
πινον στερῆμα. Τὴν ἐπο-
μένην τῆς πτώσεως τῆς
Βασιλευσίνης, ἡ Εὐρώπη
προσάθεν εἰς τὴν ὡς κεραυ-
νοβολήθεισαν. Θὰ εἶχεν
ἀνάγκη τὴν δύναμιν τῆς ἀνε-
ξαρτήσεως ὁ Ἑλληνικὸς
Φοῖνιξ; Θὰ ἀνδίστατο εἰς
τὸ πῶτος τὸ θάνατον τοῦ
Ἑλληνικοῦ σπέρτος, εἴ τοῦ
ὁποῦ τοῦ δουλείας ἐπὶ τῶν
ἀσχιάν;

Τὰ ἐρωτηματικά αὐτὰ ὁ-
γῆσαν αἱ ἀγωνίαι τῆς Ἀν-
θρωπότητος ὁλοκληρῶν ἐπὶ
ἐκείναις αἰῶνας. Ἦ ἐκλειψέ-
ται Ἑλληνικοῦ ἡλιου συ-
σχελίζεσθαι. Τὰ χρώματα πού
ἡγάπησαν οἱ Θεοί, αἱ κατὰ
ἀνθρώπων πόλεις, τὰ ἅγια
ἀνθρώπων ἐπὶ τῶν ὁποῖων
ἡμεῖς τὸ χρυσάφι τοὺς αἰ-
σιμπρότεροι δόξαι τῆς Ἱ-
στορίας, ἡ Ἑλληνικὴ θά-
σσσα, πού ἔλκινεν ἐπὶ
τοῦ μαλακοῦ στήθεος

